

‘Vrijhandel gaat boven recht eigen volk te voeden’

Na jaren actievoeren tegen mondiale voedselongelijkheid, ging Guus Geurts in hongerstaking.

Van onze verslaggever
Mac van Dinther

AMSTERDAM De activist Guus Geurts (46) is al vijf weken in hongerstaking voor een rechtvaardiger landbouw- en klimaatbeleid. Zondag besloot hij nog even door te gaan.

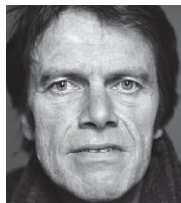
Een hongerstaking is nogal wat. Waarom heeft u daarvoor gekozen?
‘Ik ben hier al tien jaar mee bezig. Ik heb van alles geprobeerd: petitities aanbieden, opiniestukken schrijven, demonstreren. Maar de fundamentele discussie over de relatie tussen vrijhandel, voedselzekerheid en kli-

maatverandering wil maar niet loskomen.’

Misschien omdat mensen het niet met u eens zijn. Dat kan toch? En dan gebruikt u een hongerstaking als chantagemiddel.

‘Zo zie ik het niet. Ik noem het liever een vastenactie uit solidariteit met de slachtoffers van vrijhandel. Zoals de miljoenen boeren die van hun land worden verdreven. Maar ook uit solidariteit met mijn pasgeboren zoontje: want als we binnen vijf tot tien jaar tijd ons beleid niet drastisch veranderen, is onze kans voorbij.’

Waarom juist nu een hongerstaking?
‘In Durban was de klimaattop, deze week komt de wereldhandelsorganisatie WTO bij elkaar en de komende maanden wordt er beslist over het Europese landbouwbeleid. Er worden dus belangrijke beslissingen genomen over de voedselzekerheid en het klimaat.’



Guus Geurts

Foto Joost van den Broek / Volkskrant

der dan de behoeften van de armen en het beschermen van de natuur. Vrijhandel is belangrijker dan sociale problemen. Het gaat zelfs voor het recht van landen om hun eigen volk te voeden. Dat is toch bizar. Tijdens de voedselcrisis van 2007 wilden sommige landen voedselexporten beperken om voedsel te behouden voor hun eigen bevolking. Daar was de WTO tegen.

‘Ook wordt landen verboden zichzelf te beschermen met import- en exportheffingen. Zo willen Nederlandse margarinefabrikanten dat In-

U ziet vrijhandel als de bron van alle kwaad. Hoezo?

‘Vrijhandel is tegenwoordig het uitgangspunt. Maar op een vrije wereldmarkt weegt de koopkracht van de rijken zwaar-

donesië de exportheffing op palmolie stopzet. Daar worden boeren voor van hun land gejaagd en dan mag je er als land niet eens iets op verdienen.’

Uw alternatief voor vrijhandel is regionalisering: elke regio regelt zijn eigen natje en droogje.

‘Ik pleit ervoor dat regio’s zo veel mogelijk zelfvoorzienend worden voor hun basisbehoeften. Door een importheffing op soja uit Brazilië maak je Europese voedergewassen aantrekkelijker voor de veevoerindustrie. Importheffingen voorkomen dat supermarkten de wereld niet meer afstropen naar de goedkoopste producten. Tegelijk kun je aan boeren in Europa hogere eisen stellen op het gebied van duurzaamheid en dierenwelzijn, omdat ze niet meer hoeven te concurreren met goedkope producenten uit andere werelddelen. Door de productie te beheersen, voorkom je dat wij overschotten dumpen en elders de boe-

ren kapot maken. Met regionalisering van de voedselproductie kun je de uitstoot van broeikasgassen met de helft tot driekwart reduceren.’

Dan wordt het voedsel wel duurder.
‘Dat valt mee. De gemiddelde Europeaan besteedt 15 procent van zijn inkomen aan eten. Met dit model wordt het 15,9 procent.’

Nederland is ‘s werelds tweede landbouwexporteur en handelsland bij uitstek. Wij zijn juist gebaat bij vrije wereldhandel.

‘Ons eigenbelang gaat ten koste van anderen. En van latere generaties.’

Wanneer stopt u?

‘Woensdag wordt in de Tweede Kamer een SP-motie over een verbod op *landgrabbing* in ontwikkelingslanden behandeld. Dit weekeinde begint de WTO-top. Dan stop ik. Ik ben 17 kilo afgevallen, volgens mijn dokter zit ik over de kritische grens. Ik wil niet dood.’